

Igényérvényesítés jogellenes módja

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

FF/013/2019.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa dr.ügyvéd (KASZ.; iroda:.) fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsának 2019. február 18. napján DRFB- 14/2019. (P .28/2017) sz. alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont részéről bejelentett fellebbezés folytán 2019. július 19. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Másodfokú Fegyelmi Fellebbviteli Tanács a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsának DRFB- 14/2019. (P .28/2017) sz. határozatát megváltoztatja akként, hogy az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét egy rendbeli szándékos fegyelmi vétségben állapítja meg, egyebekben az elsőfokú határozatot helyben hagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Debreceni Ügyvédi Kamara pénztárába 20.000,- Ft, azaz Húszezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen előterjeszteni.

Indokolás:

Dr.ügyvéd ellen a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa (továbbiakban: Elsőfokú Fegyelmi Tanács) folytatott le fegyelmi eljárást, és a 2019. február 18. napján kelt DRFB-14/2019. szám alatt meghozott határozatában az eljárás alá vont ügyvédet 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta, egyben kötelezte 80.000,- Ft eljárási költség megfizetésére.

.. budapesti lakos panaszos 2017. szeptember 15. napján kelt beadványával a Debreceni Ügyvédi Kamarához nyújtott be panaszt az eljárás alá vont ügyvéddel szemben. Panaszában kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a közötte és édesapja közötti elszámolási vitában a munkáltatójához fordult annak érdekében, hogy a munkáltatója rá, mint-ra nyomást gyakoroljon. A peres eljárás elkerülése érdekében kihasználva azt a helyzetet, hogy számára a Hivatás Etikai Kódexe kötelező előírásokat tartalmaz, és a rendőrnek a civil életében is kifogástalan életvitelre kell törekednie, levelet írt a panaszolt ügyvéd a bejelentő felettesének. Eljárás alá vont ügyvéd olyan eszközt vett igénybe egy a polgári bíróság elé tartozó jogvitában, amelynek következtében a bejelentőt etikai eljárás alá vonták, azóta folyamatos jelentéstételi kötelezettség és elbeszélgetések terhelik. Véleménye szerint nem tekinthető törvényes eszköznek, ha az eljáró ügyvéd a rendvédelmi szervnél szolgálatot teljesítőt az előjáróinál „feljelenti”, és ilyen módon próbál meg jogot érvényesíteni az ügyfele érdekében az ügy eredményes lezárására az

által, hogy a bejelentőt szolgálati felettesei rábírnák egy polgári bíróság elé tartozó ügyben az ügyvédi levélben írtak teljesítésére.

A Debreceni Ügyvédi Kamara elnöke 2017. szeptember 20. napján az ügyben az előzetes vizsgálatot elrendelte.

Eljárás alá vont ügyvéd 2017. október 3. napján igazoló jelentésében előadta, hogy ügyfele ... kérésére és megbízására írta meg a levelet a bejelentő munkáltatója segítségével érdekében, hogy az ügy peren kívül megoldható legyen. Ügyfele a rendőrségtől telefonon azt a tájékoztatást kapta, hogy az ügy megoldása érdekében indítson pert. ...azonban idős kora és egészségi állapota miatt a per megindítása elől elzárkózott. Hivatkozott arra és vitatta az eljárás alá vont ügyvéd, hogy a levele hatására a bejelentőt erős nyomásgyakorlás érte volna. A levele célja kizárólag az volt, hogy a bejelentőt felettese kérje fel arra, hogy apjával vegye fel a kapcsolatot, hozza helyre a családi viszonyait és ígérete szerint az eladott ház vételára apjának járó részét adja át. Nem sértett etikai szabályokat, hiszen cselekedetével pusztán az ügyfelének próbált segíteni annak érdekében, hogy a rossz egészségügyi állapotban lévő idős embert a pertől megkímélik.

A Debreceni Ügyvédi Kamara elnöke a 2017. október 17. napján kelt P.28/2017. számú határozatában az eljárás alá vont ügyvéddel szemben az „Ügyvédekről” szóló 1998. évi XI. törvény (továbbiakban Üt.) 112. § (1) bekezdés f.) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, és a MÜK 3/1998. (VI.27.) számú a Fegyelmi Eljárás Szabályzat (továbbiakban: FESZ) 18. § (1) bekezdés a.) pontja szerint az előzetes vizsgálatot megszüntette, a 18.§ (1) bekezdés b.) pontja alapján az ügyvédet elnöki figyelmeztetésben részesítette. Indoklásában kifejtette, hogy a tényállás alapján megállapítható, hogy a felek közötti vita az eljárás alá vont ügyvéd békítő szándéka ellenére eredménytelen maradt. Ezt követően hívta fel a panaszos munkáltatóját az ügyvédre arra, hogy erőteljesen hasson oda, hogy a panaszos fogadja el ügyfele kéréseit. Utalt a határozat arra is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tiszttában lehetett azzal, hogy a panaszos tevékenységét kifogásoló levele munkáltatói eljárást vonhat maga után különös tekintettel arra, hogy a panaszos az szolgálatában áll, és ez az eljárás kényszerítő eredménnyel bírhat a panaszos személyes megítélésére. Az ügyvédi kamara elnöke szerint a panaszos munkáltatójának az eljárás alá vont ügyvéd által küldött levele túllépett azon a határon, melynek során az ügyvéd megpróbálhatja a hivatalos eljárást megelőzően az ellenérdekű felek kibékítését, ellentétek elsimítását.

A határozat ellen a panaszos és az eljárás alá vont ügyvéd is fellebbezett.

A FESZ 18. § (4) bekezdés b.) pontjába foglalt határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése esetén a kamara elnöke az (1) bekezdés c.) pontja szerint intézkedik, és elrendeli a fegyelmi eljárást, egyidejűleg a figyelmeztetés intézkedés hatályát veszti.

A kamara elnöke ezt követően 2017. december 4-én a fegyelmi eljárás lefolytatását elrendelte.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a lefolytatott fegyelmi eljárás során a rendelkezésre álló írásbeli dokumentumok, az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentésében és fellebbezésében írtak alapján állapította meg a tényállást.

Az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele, és a bejelentő között egy elszámolási jogvita keletkezett. Ennek a vitának a megoldása érdekében a panaszolt ügyvéd több levelet is írt a bejelentő részére, a panaszos azonban a levelekre nem reagált. Ezt követően, mivel a békéltetés nem vezetett eredményre 2017. augusztus 7. napján az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele megbízást adott arra, hogy az ügyvéd levelet írjon a panaszos szolgálati felettese részére annak érdekében, hogy a állományban szolgálatot teljesítő panaszost hívja fel arra, hogy a kérdéses ház eladási árából az édesapja által igényelt részt adja át részére. Az eljárás alá vont ügyvéd tiszttában volt azzal, hogy a panaszos az hivatásos állományú tagja. Tiszttában lehetett azzal is, hogy a levele munkáltatói eljárást vonhat maga után, amelynek elrendelése kényszerítő eredménnyel járhat a panaszos személyes megítélését illetően.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd olyan harmadik személyt vont be az ügyfele és a panaszos, mint ellenérdekű fél vitájába, akivel nyomást kívánt gyakorolni az

ellenérdekű félre azért, hogy a saját ügyfele valós vagy vélt érdekének érvényt szerezzen. Az eljárás alá vont ügyvédnek fel kellett volna hívni ügyfele figyelmét, hogy igényét polgári peres úton érvényesítheti különös tekintettel arra, hogy a korábbi kapcsolat felvételi kísérletek nem vezettek eredményre.

Az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét nem ismerte el. Vitatta, hogy túllépett volna a hatáskörén, amikor peren kívül oly módon próbálta rendezni a felek jogvitáját, hogy a bejelentő felettese felé intézett levelet. Elismerte, hogy az eljárása nem volt szokványos, de azt idős, beteg ügyfele érdekében tette. Jogszabályokra hivatkozással indokolta, hogy a fokozott közbizalommal járó hivatást lát el, és ezért életvitelének, családi kapcsolatainak is kifogástalannak kell lennie. Nem korlátozható az állampolgárok azon joga, hogy a hivatásos magatartásával kapcsolatban bejelentést tegyen, ha a hivatásos a törvényben írt kötelezettségét megszegi. A bejelentéssel érintett köteles magát alávetni a munkáltató belső vizsgálatának. Véleménye szerint, mivel a bejelentés hatására a munkáltató elrendelte a vizsgálatot, ezzel jogszerűnek ismerte el bejelentést, tehát nem tekintette azt jogszerűtlennek.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd a felelősségét vitató hivatkozásait nem fogadta el, ugyanakkor az általa elfogadott tényállás alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üt. 3. § (2) bekezdésében foglaltakat, amely szerint az ügyvédnek a hivatását legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

A Magyar Ügyvédi Kamara 8/1999. (III.22.) számú az Ügyvédi Hivatás Etikai Szabályairól és Elvárásáról szóló szabályzatának (továbbiakban: ÜESZ) 6/4. pontja akként rendelkezik, hogy az ügyvéd nem fogadhat el olyan megbízást, amelynek teljesítése jogszabály megsértésével jár, vagy közérkölcsebe ütközik. Amikor az eljárás alá vont ügyvéd az ellenérdekű fél feletteséhez fordult levélben, és így kívánt rá nyomást gyakorolni, nem járt el jogszerűen, ezzel megsértette a hivatkozott etikai szabályt.

Az eljárás alá vont ügyvédnek, mivel a korábbi megállapodásra irányuló kapcsolat-felvételi kísérletei nem vezettek eredményre, fel kellett volna hívni az ügyfele figyelmét arra, hogy az igényét csak polgári peres úton érvényesítheti a feletteshez írt levél megírása helyett. Az ÜESZ 15/8. pontjában foglaltak szerint: „Az ügyvéd tevékenysége során tartsa távol magát a felek személyes ellenszenvéből fakadó vitáktól, és ösztönözze ügyfelét is hasonló magatartásra.” A nyomás gyakorlás érdekében írt levél ezt az etikai elvárást is megsértette.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács 2019. február 19. napján marasztaló határozatot hozott, és az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétséget 3 rendbeli szándékos vétségként értékelte.

A megrovás fegyelmi büntetés megállapításánál és kiszabásánál az Elsőfokú Fegyelmi Tanács súlyosító körülményre nem hivatkozott. Az enyhítő körülményeket ugyanakkor értékelte, és ezekre figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi büntetés kiszabását látta indokoltnak.

Az elsőfokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd jelentett be határidőben fellebbezést, fellebbezésében kérte az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését.

A fellebbezés részletes indokolásában az eljárás alá vont ügyvéd megismételte a korábbi igazoló jelentésében, valamint az elnöki figyelmeztetést tartalmazó határozat elleni fellebbezésében írtakat. Kifejtette, a panaszos felettesének a levél megírására csak azt követően került sor, amikor az ügyfele már 2017. áprilisában, júniusában és júliusában levélben fordult a bejelentő munkáltatójához. Ebből következően a panaszos által kifogásolt intézkedések nem az általa megírt levél következményei. A 2017. augusztus 10-én kelt levelében nincs arról szó, hogy polgári bíróság elé tartozó jogvitában pénzkövetelés megtérítési igényt kívánna érvényesíteni. A levele megírását jogszabály nem tiltja. A korábban is és a fellebbezésében is hivatkozott 2015. évi XLII. törvény biztosította azt a lehetőséget, hogy ügyfele érdekében a kifogás alá eső panaszosi magatartást a szolgálati felettesnek jelezze.

Megismételte és részletezte az ügyfele és a panaszos közötti anyagi jogvitát. Nyomatékosan hangsúlyozta, a munkáltatónak írt megkereséssel azt kívánta elérni, hogy a panaszos az apját személyesen keresse meg, gondoskodjon beteg apjáról, az apjának tett ígéretét tartsa be és a ház eladási árának egy részét adja át neki. Segítő szándék vezérelte a levél megírásakor, mivel ügyfele perindítási lehetősége anyagi és egészségügyi akadályokba ütközött. Álláspontja szerint a 2017. augusztus 10- én kelt levele sem tartalmában, sem az általa elérni kívánt céllal nem valósított meg közérkölcsebe ütköző magatartást, a törvény által biztosított jogával élt a szerinte kifogás alá eső családi kapcsolat helyreállítása érdekében.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi biztosa észrevételében az elsőfokú fegyelmi határozat helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az ügyvéd felelőssége helyesen került megállapításra, a megrovás fegyelmi büntetés is arányban áll a fegyelmi vétséggel.

A fellebbezés részben alapos.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részéről megfelelt-e a jogszabályban előírt rendelkezéseknek. A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárási szabályok előírásainak megfelelően járt el, az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az Üt. 37. § a.) pontja kimondja, hogy fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenysége gyakorlásából eredő jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét vétkesen megszegi.

A 2017. évi LXXVIII. számú törvény (továbbiakban: Üttv.) 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szünetelő vagy ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara alapszabályába és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. átmeneti rendelkezései között található 208. § (22) bekezdése úgy rendelkezik, hogy 2019. január 1-ig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig a fegyelmi eljárásokat az Üt. rendelkezései szerint kell lefolytatni. Ugyanígy rendelkezik a Magyar Ügyvédi Kamara 20/2018. (XI. 26.) számú Fegyelmi Eljárás szabályzatának (továbbiakban: FE) 42.1. pontja. Az FE 42.2. pontja szerint a szabályzat rendelkezéseit az ott rögzített időpontot követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. A FE 42.3. pontja szerint a FESZ rendelkezéseit — ha jogszabály vagy e szabályzat eltérően nem rendelkezik — a 42.1. pontban rögzített időpontot megelőzően kezdett eljárási cselekményekre a hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a 2019. július 19. napján tartott tárgyaláson meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet, aki fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat és álláspontja szerint fegyelmi vétséget nem követett el. Hangsúlyozta, hogy az eljárása során az vezérelte, hogy segítsen ügyfelén. Az apa és fia megállapodtak a ház eladásában, majd az értékesítést követően a fiú eltette a pénzt. Sem pénzt nem adott a fiú az apjának, sem a levelekre nem válaszolt.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az ügy teljes iratanyagát áttekintette, és a fellebbezéssel támadott határozatot a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a tényállás kellően felderítette, a tényállás nem hiányos, az iratok tartalmával megegyező. A rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte, ezért a jelen határozatban is részletezett, az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által elfogadott tényállást a Másodfokú Fegyelmi Tanács is a jelen döntése alapjául elfogadta.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács mindenképp először azt vizsgálta, hogy az elsőfokú határozatban megállapított tényállásból az Elsőfokú Fegyelmi Tanács helyesen állapította-e meg a panaszolt ügyvéd fegyelmi felelősségét.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács azonosan ítélte meg az Elsőfokú Fegyelmi Tanáccsal a panaszolt ügyvéd tevékenységét. Az eljárás alá vont ügyvéd kötelezettségzegése az elsőfokú határozatban írtak szerint az Üt. 3.: (2) bekezdésében, valamint az ÜESZ 6/4. és 15/8. pontjaiban írtak szerint bírálendő el.

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében arra hivatkozik, hogy a feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény lehetőséget ad arra, hogy bárki bejelentéssel éljen a szolgálati felettes felé, ha úgy ítéli meg, hogy a hivatásos állományban álló személy megsértette a Hivatás Etikai Kódexében előírt rendelkezéseket.

A panaszolt ügyvéd által felhívott fenti jogszabályból és a vonatkozó etikai szabályzatból azonban nem következik, hogy a szolgálati felettes felé tett bejelentés anyagi vitákra megoldásul szolgáljon. Itt emeli ki a Másodfokú Fegyelmi Tanács, hogy az ügyvéd tevékenységét az ügyvédségre vonatkozó jogszabályok és az ÜESZ által előírt kötelezettségek alapján kell vizsgálni és elbírálni.

Tényként állapítható meg, hogy eljárás az alá vont ügyvéd a panaszos és édesapja közötti vita peren kívüli megoldása érdekében több levelet is írt a bejelentő részére, amelyekre választ nem kapott. Az is tény, amelyet az ügyvéd által felvett 2017. augusztus 7-i tényállás rögzít, hogy már korábban a bejelentő szolgálati feletteséhez fordult igénye érvényesítése érdekében. Az eljárás alá vont ügyvédnek tudomása volt arról is, hogy ügyfele a felettestől olyan tájékoztatást kapott, hogy igénye érvényesítése érdekében indítson pert az illetékes bíróságon.

A panaszolt ügyvéd ügyfele által adott, 2017. augusztus 7. napján kelt meghatalmazás azt tartalmazza, hogy az eljárás alá vont ügyvéd levélben keresse meg a bejelentő szolgálati vezetőjét annak érdekében, hogy az szám alatti ingatlan eladási árát fizesse meg az eljárás alá vont ügyvéd ügyfelének.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Elsőfokú Fegyelmi Tanáccsal azonos álláspontot foglalt el, mely szerint az eljárás alá vont ügyvéd tisztában volt azzal, hogy a bejelentő az ... hivatásos állományú tagja, levele munkáltatói eljárást vonhat maga után. A panaszolt ügyvéd levele túllépet azon a határon, amellyel az ügyvéd megkísérelheti egy esetleges pert megelőzendő, az ellenérdekű felek közötti vita peren kívüli rendezését. Az ügyvédnek a hivatása gyakorlásával törvényes eszközökkel és módon elő kell segítenie a megbízó jogainak érvényesítését. Az ügyvéd tevékenységében szabad és független, azonban az ügyvédi hivatását nemcsak a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen kell gyakorolnia, hanem elsődleges szempont, hogy az ügyvédi hivatását a jogszabályok megtartásával gyakorolja. Eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ÜESZ 3/2. pontjában írtakat.

A fegyelmi eljárás alapjául szolgáló levél ennek a követelménynek nem felelt meg, amikor a panaszos szolgálati felettesét levélben hívta fel arra az eljárás alá vont ügyvéd, hogy erőteljesen hasson oda, hogy a panaszos fogadja el ügyfele kéréseit és adja át részére a ház eladási árából az ügyfele által igényelt részt. Az eljárás alá vont ügyvéd kellő alappal nem hivatkozhat arra, hogy számára nem maradt más lehetőség az ügyfele problémájának a megoldására, hogy ehhez a bejelentő szolgálati felettesét vegye igénybe egy bíróság által eldöntendő jogos vagy vélt anyagi igény eldöntése érdekében.

A fentiekre tekintettel a Másodfokú Fegyelmi Tanács szerint is helyesen és megalapozottan jutott arra az álláspontra az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az Üt. 37.S a.) pontjában, illetve az Üttv. 107. § a.) pontjában meghatározott fegyelmi vétséget elkövette, mert tevékenységével a jogszabályban, illetve az ÜESZ-ben meghatározott kötelezettségeit vétkeesen megszegte.

A fegyelmi vétség tárgyi súlyának megítélése során a Másodfokú Fegyelmi Tanács hangsúlyozni kívánja, hogy az ügyvéd által írt bejelentés rendőrhatalósági kezelése a állományba tartozó bejelentővel szemben alkalmazott következmények nem hozhatók összefüggésbe az eljárás alá vont ügyvéd kifogásolt bejelentésével.

A ... felettes megítélésén múlik, hogy az ügyvédi megkeresés tartalmában talál-e olyan megalapozott hivatkozásokat, amelyek nem méltóak a rendőr civil életéhez, nem alapozzák meg feddhetetlenségét, kifogástalan civil életvitelét.

Feltételezhetően a ... felettes a rendőrök civil életének, életvitelének megítélése, az esetleges kifogásolható életvitel megszüntetése érdekében írja elő a jelentéstételi kötelezettséget, vezetői elbeszéléseket.

Amennyiben a bejelentővel szembeni etikai eljárás, vezetői intézkedés alaptalan, a szolgálati viszony keretében jogosult jogait, érdekeit érvényesíteni. Ebben a vonatkozásban az eljárás alá vont ügyvédet felelősség nem terheli.

A fegyelmi felelősséget kizárólag a 2017. augusztus 10-én írt megkeresés azon hivatkozása alapozza meg, melyben az eljárás alá vont ügyvéd a ... felettest kéri az apa és fia közötti jogvita lerendezésében. A Másodfokú Fegyelmi Tanács megítélése szerint, ha az ügyvédi megkeresés kizárólag a civil életvitelével kapcsolatos megalapozott kifogásokat tartalmazta volna, az ügyvéd a 2015. évi XLII. tv. alapján fegyelmi eljárást megalapozó kötelezettségszegést nem követett volna el.

.... és a bejelentő ingatlan értékesítésével kapcsolatos jogvitáját azEllenőrzési Szolgálatá értelemszerűen hatáskör és illetékesség hiányában nem bírálhatja el.

Az elsőfokú határozat a panaszolt ügyvéd tevékenységét 3 (három) rendbeli szándékos fegyelmi vétségként minősítette. A Másodfokú Fegyelmi Tanács az elfogadott tényállásból következően úgy döntött, mivel az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétség ténylegesen egy kötelezettségszegést valósított meg, ezért az elsőfokú határozatban megállapított fegyelmi vétség minősítését a FESZ 33. § (2) bekezdése, illetve a FE 27.5. c.) pontjában írtak alapján megváltoztatta, az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét 1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétségben állapította meg.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által megállapított tényállás és az abból levont, a panaszolt ügyvéd fegyelmi felelősségét megállapító rendelkezésein túlmenően a Másodfokú Fegyelmi Tanács vizsgálta azt is, hogy az első fokon alkalmazott megrovás büntetés megfelel-e az irányadó rendelkezéseknek, arányban áll-e a fegyelmi vétségként értékelt kötelezettségszegés tárgyi súlyával. A fegyelmi büntetés kiszabásánál figyelembe kell venni az enyhítő és súlyosító körülményeket, különösen a kötelezettségszegés súlyát és ismételtségét, a szándékosság és gondatlanság fokát, valamint az okozott kár mértékét. Mérlegelni kell, hogy az elkövetett fegyelmi vétség milyen mértékben sértette az ügyvédi kar, illetve az ügyvédi hivatás jó hírét és társadalmi elismertségét.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi vétség tárgyi súlyának értékelését az előzőekben részletezett kiegészítéssel fogadta el.

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa szerint megalapozott az Elsőfokú Fegyelmi Tanács fegyelmi felelősséget megállapító határozata, ezért a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Debreceni Ügyvédi Kamarai Fegyelmi Tanácsa által hozott határozatot részben változtatta meg, az eljárás alá vont ügyvéd kötelezettségszegése egy rendbeli fegyelmi vétséget alapoz meg.

A megrovás (írásbeli megrovás) fegyelmi büntetés, valamint az elsőfokú eljárási költség vonatkozásában a FESZ 42. § (1) bek. alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot helybenhagyta.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése részben eredményre vezetett, erre tekintettel a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FE 40.2./c pontban írt átalányköltséget mérsékelt összegben állapította meg.

A másodfokú határozattal szemben a perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2019. július 19.

2.sz. másodfokú fegyelmi tanács

A határozat 2019. július 19. napján jogerős, a Fővárosi Törvényszék 27.K.700.501/2019/3. sz. végzése alapján 2019. december 12. napján végrehajtható.